

Galajda Judit

Egy év krónikája

Augusztus is elmúlt.
Az őszi esők
fakóra mostak bennem.
Télen
– hattyúnkat feledve –
leheletemmel
csonttá fagyott sirályokat
melengettem.

Az akác
mézrojtos ruhába bújt,
gesztenye ajzott virágai
ágaskodtak
– s én mikor bontok szirmot?
Nyár van
Újra
Szomjazlak.

Rekviem

Nagyapám mindig felszegte fejét.
Hermes utóda, ki nem legyőzi,
csak őrzi a marhát...
Villant a szarv – a völgyön
tárogatóhang már sose hallik.

Holdtalan éjen
nagyanyám
fújtató bikáról álmodik.